

den sidste del af dagpengeperioden, så er der ikke nogen diskussion om, at det er en 5-årig dagpengeperiode, vi har.

Så er der uklarheder vedrørende børnepasningsorloven, siger hr. Helge Sander. Den kan jeg nu ikke rigtig forstå skulle give anledning til nogen uklarheder. Hvis der er uklarheder, kan jeg i hvert fald fjerne dem: Den eneste måde, hvorpå man efter 1999 kan forlænge sin dagpengeperiode ud over de 5 år, er ved at benytte sig af muligheden for børnepasningsorlov.

Vi mener faktisk ikke, at børnepasningsorlov på samme måde som uddannelsesorlov er en rent arbejdsmarkedspolitisk foranstaltning; vi mener faktisk, at det også er en familiepolitisk foranstaltning. Derfor er det rigtigt nok, at man kan udvide sin dagpengeperiode, når man tager børnepasningsorlov.

Det kan selvfølgelig godt pustes sådan op, at så kan man i al evighed udvide dagpengeperioden, men det betinger i hvert fald, at man får ganske mange børn, og de fleste mennesker i Danmark får jo kun et par børn, og det vil sige, at man i løbet af et arbejdsliv på ca. 40 år vil kunne forlænge sin dagpengeperiode i et års tid eller to, hvis arbejdsformidlingen godkender, at man også kan få den aftalebaserede ordning som ledig. Så lad nu være med at gøre det til et stort fatamorgana i skikkelse af en livslang periode inden for dagpengesystemet! Sådan er det rent faktisk ikke.

Så mener jeg nu nok, at der er en meget, meget stor overdrivelse i den udlægning, som hr. Helge Sander har givet af de rådighedsopgørelser, vi har fået indtil dette øjeblik. De hviler jo rent faktisk på et meget, meget lille grundlag, nemlig april måned, hvor man har trukket 5 pct. ud af det nye system, som vi var enige om sidst, og hvoraf man kan se, at dér lever kasserne ikke helt og fuldt op til det, vi har forventninger om. Det må vi sørge for at de gør; det er vi lige så optagede af, som Venstre og De Konservative er. Selvfølgelig skal reglerne overholdes, og de nye procedurer skal være så sikre og så effektive, som det nu er muligt.

Jeg vil godt advare imod det, som hr. Helge Sander sagde om en uafhængig instans, som skal afgøre, om man står til rådighed. Jeg tror faktisk, det er utrolig vigtigt, at de, der har ansvaret for udbetalingen af dagpengene, også er og bliver ansvarlige for, at de bliver udbetalt på det rigtige grundlag, og så skal vi som myndighed gennem Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikring selvfølgelig sørge for, at vi via

det tilsyn, der er med arbejdsløshedskasserne, sikrer os det, som vi er enige om, nemlig at reglerne overholdes.

Hvis man først bryder kæden mellem ansvaret for dagpengene og ansvaret for, at de bliver udbetalt efter reglerne, mener jeg vitterlig, at man går helt galt i byen, og man tjener ikke det formål, som vi faktisk er enige i, nemlig at reglerne skal overholdes.

Så vil jeg godt sige til fru Pia Christmas-Møller, at jeg sådan set var meget glad for de bemærkninger, der faldt om puljeblik. Jeg har også været meget glad for Landsarbejdsrådets udtalelse om puljeblikkene.

Jeg tror, det er vigtigt, at man betragter puljeblik som et arbejdsmarkedspolitisk redskab, som kan og skal bruges som ét blandt andre arbejdsmarkedspolitiske ordninger, herunder også privat jobtræning. For jeg er også enig i den betragtning, at her har vi jo syn for sagn for, at der er en forholdsvis høj beskæftigelseseffekt, efter at man eksempelvis har været beskæftiget i et rotationsprojekt på det private arbejdsmarked. Og det er soleklart, hvorfor der er den gode effekt, nemlig at når der er vækst i erhvervslivet og udvidelse af mængden af jobåbninger og den ansatte har været i et rotationsprojekt efter ½ år på jobtræning og er faldet godt til og virksomheden og vedkommende er glade for hinanden, så er det den pågældende, der bliver fastansat.

Så det er jeg faktisk meget enig i, men jeg vil godt tilkendegive, at det, der står i lovforslagets bemærkninger s. 7 under overskriften Puljeblik, kan misfortolkes, for det er klart, at alle arbejdsmarkedspolitiske redskaber skal bruges både i den første del af perioden og i den sidste del af perioden.

Når jeg i forslaget præciserer det så stærkt, som jeg gør, er det jo, fordi vi ved, at arbejdsmarkedsrådene ikke har været særlig begejstrede for jobtræningspladserne i den offentlige sektor, og det betyder, at omkring 10.000 offentlige jobtræningspladser faktisk ikke bliver brugt.

Det er sådan set lidt af baggrunden for, at vi siger, at nu må vi finde et koncept, som bliver anerkendt, og som også bliver brugt, for der er faktisk ganske mange flere, der skal have et tidligt tilbud om aktivitet, nemlig ca. 25.000 det første år og ca. 25.000 det andet år, dvs. omkring 50.000 i alt. Så selvfølgelig bliver der brug for puljeblikkene.

Det, der er helt afgørende for mig, og som også fremgår af Landsarbejdsrådets udtalelse,